

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΤΟΣ 9ο

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2017

ΤΕΥΧΟΣ 52ο

ΤΑ ΙΕΡΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ

1. ΓΕΝΙΚΑ

Ἀνέκαθεν στήν ἱστορία, οἱ ἄνθρωποι χρησιμοποιοῦσαν διάφορα ἀντικείμενα, παραστάσεις, ἀγάλματα εἴτε γιά νά ἐκφράσουν τό θρησκευτικό τους συναίσθημα εἴτε γιά νά ἀναπαραστήσουν τίς θεότητες τους. Γιά παράδειγμα εἶναι γνωστό ὅτι οἱ εἰδωλολατρικοί λαοί χρησιμοποιοῦσαν στήν λατρεία τους τά εἰδωλα καί τά προσκυνοῦσαν ὡς θεούς.

Βέβαια, ὁ Θεός δέν ἐπέτρεψε στόν τότε πιστό λαό του, τούς Ἰσραηλίτες, νά χρησιμοποιοῦν εἰδωλα γιά νά Τόν λατρεύουν. Τά εἰδωλα εἶναι ἄψυχα, «στόμα ἔχουσιν καί οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμούς ἔχουσι καί οὐκ ὄψονται», ὅπως διαβάζουμε στούς Ψαλμούς. Εἶναι κατοικίες δαιμόνων καί μόνο παραπλανοῦν τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν ἀλήθεια. Γιά αὐτό τό λόγο, ἐπειδή ὁ Κύριος γνώριζε, φυσικά, ὅτι εἶναι πολύ εὐκολο νά παρασυρθεῖ ὁ λαός Του ἀπό τά εἰδωλα,

ὅπως καί ἐγινε ἀργότερα, ἡ 2^η ἐντολή πού τοῦ παρέδωσε ἦταν ἡ ἐξῆς: «Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, οὐδέ παντός ὁμοίωμα. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδέ μή λατρεύσεις αὐτοῖς.» Ἀκόμα, ὁ προφήτης Ἡσαΐας ἀντιτίθεται στήν κατασκευή ὁμοιωμάτων τοῦ Θεοῦ. Αὐτό, ὅμως, δέν ἀπαγόρευε τήν ἀπεικόνιση ἀγγελικῶν μορφῶν καί διάφορων διακοσμητικῶν στοιχείων. Γιά παράδειγμα, διαβάζουμε στήν Παλαιά Διαθήκη τίς ὁδηγίες τοῦ Κυρίου γιά τό πῶς θά διακοσμηθεῖ ἡ Κιβωτός τῆς Διαθήκης πάνω στήν ὁποία ὑπῆρχαν δύο ἀντικριστά Χερουβεῖμ.

Ἔτσι, στήν Ἐκκλησία, ὑπάρχει συνέχεια τοῦ πνεύματος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Σέ κατακόμβες καί σέ οἰκίες τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων στίς ὁποῖες συναθροίζονταν οἱ Χριστιανοί ἔχουν βρεθεῖ οἱ γνωστές ἀπεικονίσεις τοῦ ἰχθύος, μέ σαφῆ ἀναφορά στόν Ἰησοῦ Χριστό, τῆς ἀμπέλου, τοῦ καλοῦ ποιμένος καί βεβαίως σχήματα

τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ὅλα αὐτά δείχνουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας ποτέ δέν ἀπαγόρευσε τήν ἀπεικόνιση συμβόλων τοῦ Χριστιανισμοῦ ὅπως καί τήν ἀπεικόνιση μορφῶν ἁγίων. Ὅπως ὁμως ἔχουν διακηρύξει κορυφαῖοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός καί ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, ἡ τιμή δέν ἀποδίδεται στό ὑλικό τῆς εἰκόνας (ξύλο, τοιχογραφία) ἀλλά στό εἰκονιζόμενο πρόσωπο τοῦ κάθε ἁγίου.

Αὐτό τό ὅποιο ἀπαγορεύεται ρητῶς καί κατηγορηματικῶς εἶναι ἡ ἀναπαράσταση τῆς Οὐσίας τοῦ Θεοῦ. Αὐτό εἶναι εἰδωλολατρεία διότι ὁ Θεός δέν μπορεῖ νά ὑποταχθεῖ στούς κανόνες τῆς ἀνθρώπινης ζωγραφικῆς. Πῶς θά ἀπεικονίσουμε Αὐτόν πού δέν χωράει ὁλόκληρο τό Σύμπαν; Καί, κυρίως, πῶς θά ἀπεικονίσουμε τόν Τριαδικό Θεό πού ποτέ κανείς δέν ἔχει δεῖ; Ἐπειδή ὁμως τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἀγίας Τριάδος προσέλαβε τήν ἀνθρώπινη φύση, μᾶς ἔδωσε τή δυνατότητα νά προσκυνοῦμε τήν παναγία μορφή Του. Αὐτό πού ἀποτυπώνουμε σέ εἰκόνα ὁμως δέν εἶναι ἡ θεϊκή του φύση, ἀλλά ἡ ἀνθρώπινη. Ἐπειδή ὁ Υἱός «ἐφανερώθη ἐν σαρκί» καί Τόν εἶδαμε μποροῦμε πλέον νά Τόν ἀπεικονίσουμε. Δέν μποροῦμε ὁμως νά ἀπεικονίσουμε τήν Ἀγία Τριάδα! Μόνο ὁ Υἱός ἔγινε ἄνθρωπος! Αὐτό πού εἰκονίζουμε εἶναι μόνο ἡ Φιλοξενία τοῦ Ἀβραάμ ὅπου οἱ τρεῖς ἄγγελοι εἶναι ἓνας **τῷπος καί μόνο** τῆς Ἀγίας Τριάδος. Ἡ στήν Βάφτιση τοῦ Κυρίου πού τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐμφανίστηκε μέ τήν **μορφή καί μόνο** περιστεριοῦ ἢ στήν Πεντηκοστή πού ἐμφανίστηκε καί πάλι **μόνο μέ τήν μορφή** πυρίνων γλωσσῶν. Αὐτό δέν μᾶς δίνει τό δικαίωμα νά εἰκονίζουμε σέ ἄλλες εἰκόνες τίς μορφές τοῦ Πατρός ἢ τοῦ Ἁγίου

Πνεύματος. Ἡ εἰκόνα τῆς Ἀγίας Τριάδος πού κυκλοφορεῖ καί δείχνει τόν Πατέρα, γέροντα, καί τόν υἱό, νεώτερο, εἶναι δυτικῆς προέλευσης καί εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετη στό γράμμα καί στό πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας.

Τέλος, πρέπει νά γίνει ἀναφορά καί στό κορυφαῖο Σύμβολο τῆς Ἐκκλησίας τό ὅποιο εἶναι ὁ Τίμιος Σταυρός. Εἶναι τό κατ' ἐξοχήν σύμβολο τοῦ κάθε Χριστιανοῦ πού τό φέρει πάνω του ἀπό τήν ἡμέρα τῆς βάπτισής του. Εἶναι τό σύμβολο τῆς νίκης κατά τοῦ θανάτου καθῶς πάνω στόν Τίμιο Σταυρό ἔχυσε τό αἷμα Του ὁ Κύριος γιά τή σωτηρία μας. Δέν νοεῖται χριστιανός χωρίς Τίμιο Σταυρό καί εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς σύγχρονοι αἵρετικοί τόν ἀπαρνοῦνται ὅπως θά δοῦμε παρακάτω.

2. Αἴρεσεις – Εἰκόνες ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Ἡ Ἀλήθεια εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός καί συναντιέται μόνο ἐντός τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπό τή στιγμή πού κάποιος ἀποκόπτεται ἀπό τήν Ἐκκλησία εἶναι φυσικό νά μήν εἶναι σέ κοινωνία μέ τήν Ἀλήθεια καί νά πέφτει διαρκῶς σέ πλάνες.

Πρῶτοι ἀπό ὅλους καί αὐτοί οἱ ὅποιοι στήριξαν τήν Εἰκονομαχία εἶναι οἱ **Μονοφυσίτες**. Ἡ αἵρεση αὕτη δέν ἀποδέχεται ὅτι ἡ θεϊκή φύση τοῦ Χριστοῦ ἐνώθηκε μέ τήν ἀνθρώπινη. Ἄρα πῶς νά Τόν ἀπεικονίσουν καί τί νά ἀπεικονίσουν ἀφοῦ δέν δέχονται ὅτι στό Σῶμα τοῦ Κυρίου κατοικοῦσε ἡ θεϊκή Του φύση; Εἶναι εἰδωλολατρεία σύμφωνα μέ αὐτούς...

Ἐπειτα, τό Σχίσμα τοῦ Παπισμοῦ ἀπό τήν Ἐκκλησία τό 1054 δέν ἦταν δυνατόν νά

ἔχει συνέπειες στή Δύση. Οἱ αἵρετικοί Λα-
τίνοι, ἢ Παπικοί δέν συμβιβάζονταν μέ τήν
ὀρθόδοξη Παράδοση καί ἔτσι προχώρησαν
σέ διάφορες καινοτομίες πέρα ἀπό τό δόγμα,
καί στήν λατρευτική τους ζωή. Οἱ εἰκόνες
τῆς Δύσης δέν δίνουν τήν θεϊκή διάσταση
πού ἔχουν οἱ εἰκόνες τῆς Ὁρθοδοξίας.
Ἀπεικονίζουν τόν Κύριο περισσότερο σάν
κοινό ἄνθρωπο, καί τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο
σάν μιᾶ πανέμορφη κοπέλα. Οἱ εἰκόνες πλέ-
ον δέν διδάσκουν, δέν εἶναι τά «βιβλία τῶν
ἀγραμμάτων» ἀλλά ἔργα τέχνης. Γι' αὐτό
καί περιορίστηκαν στά ὑψηλά μέρη τῶν
ναῶν τους σάν πίνακες ζωγραφικῆς καί στή
θέση τους μῆκαν ἀγάλματα.

Στή συνέχεια, ὁ Προτεσταντισμός, ἡ
αἵρεση τῆς αἵρεσης τοῦ Παπισμοῦ, ἔχει
ἀπορρίψει ὅλη τήν Παράδοση τῆς
Ἐκκλησίας, τά μυστήρια, τήν ἱερωσύνη καί
φυσικά καί τίς εἰκόνες. Σέ κάθε διάλογο πού
διεξάγουμε μαζί τούς θέτουν τό θέμα τῆς
«εἰδωλολατρίας τῶν εἰκόνων». Ἐπειδή δέν
δέχονται ὅτι ὑπάρχει ἡ θεία χάρις τοῦ Θεοῦ
ἡ ὁποία ἀγιάζει τούς ἀνθρώπους, θεωροῦν
ὅτι ἡ ἀπόδοση τιμῆς στίς εἰκόνες καί ἡ προ-
σκύνηση τῶν εἰκονιζομένων ἁγίων συνιστᾷ
εἰδωλολατρεία. Θεωροῦν ὅτι ὁ Θεός στήν
Παλαιά Διαθήκη ἔχει ἀπορρίψει κάθε ὑλικό
ἀντικείμενο πού προορίζεται γιά θρησκευτι-
κή χρήση. Κάτι τέτοιο ὅμως δέν δίδαξε ποτέ
ἡ Ἀγία Γραφή. Ἄν ἰσχύει αὐτό πού
ἰσχυρίζονται οἱ Προτεστάντες τότε πῶς δό-
θηκε ἐντολή στόν Μωυσῆ νά κατασκευάσει
τό χάλκινο φίδι τό ὁποῖο θεράπευε ὅποιον τό
κοιτοῦσε; Καί γιά νά ξεκαθαρίσει κάθε σύγ-
χυση γύρω ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη, ἄς δι-
ευκρινίσουμε ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ
ὑποκατάσταση / ἀντικατάσταση τοῦ Θεοῦ

ἀπό τήν ὕλη. Ἄλλωστε ὁ Ὅρος Πίστεως τῆς
7^{ης} Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀπαγορεύει τήν
ἀπόδοση λατρείας στίς εἰκόνες γιατί αὐτή
ἀρμόζει μόνο στόν ἴδιο τόν Θεό.

Τέλος, οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά
ἀνήκουν καί αὐτοί στούς ἀρνητές τῶν ἱερῶν
εἰκόνων ἰδιαίτερς δέ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.
Δέν θά μπορούσε νά συμβαίνει διαφορετικά
ἀφοῦ ἰδρυτής τῆς ἀντίχριστης αὐτῆς
ὀργάνωσης ἦταν ἕνας Προτεστάντης Πά-
στορας, ὁ ἐβραϊκῆς (!!!) καταγωγῆς Κάρο-
λος Ρῶσσελ. Οἱ κατά τ' ἄλλα «Χριστιανοί»
Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά, σύμφωνα μέ τήν νο-
μικά κατοχυρωμένη ὀνομασία τῆς
ὀργάνωσης στήν Ἑλλάδα, ὄχι μόνο θεωροῦν
εἰδωλολατρεία τό νά προσκυνοῦμε τίς ἱερές
εἰκόνες, ὄχι μόνο τίς μισοῦν ἀλλά σέ ἐντυπά
τους τίς θεωροῦν ὡς φορεῖς δαιμόνων καί
πρόξενους διαφόρων κακῶν! Ἀναφέρεται σέ
ἐντυπό τους (Σκοπιά Ὀκτωβρίου 1974) ὅτι
μιᾶ γυναίκα θεραπεύτηκε ἀπό δαιμονική
ἐπίδραση ὅταν ἔκαψε τίς εἰκόνες πού εἶχε
σπίτι της! Ἐντύπωση, ἐπίσης, προκαλεῖ ἡ
διδασκαλία τους γιά τόν Τίμιο Σταυρό. Τόν
θεωροῦν Παγανιστικό Σύμβολο, προερχόμε-
νο ἀπό τούς Αἰγύπτιους καί ἀπλά ἕνα
ἐγκληματικό ὄργανο τιμωρίας τῶν Ρωμαίων.
Γι' αὐτό τό λόγο θεωροῦν εἰδωλολάτρες
τούς Χριστιανούς πού προσκυνοῦν ἕνα
«ξύλο», ἕνα ὄργανο καταδίκης. Αὐτό ὅμως
ἔρχεται σέ ἀντίφαση μέ τήν ἀρχική πρακτι-
κή τῆς ὀργάνωσης ἀφοῦ ἀπό τό 1891 μέχρι
τό 1931 στήν κορυφή τοῦ ἐπίσημου
Περιοδικοῦ τους, τῆς Σκοπιάς, δέσποζε ὁ
Σταυρός μέσα σέ ἕνα στέμμα. Μέχρι τότε
ἦταν καί σῆμα ἀναγνώρισής τους ὅπως
ἀναφέρουν οἱ ἴδιοι.

3. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μέσα από την σύντομη αυτή εργασία έγινε προσπάθεια νά καταδειχθεῖ ἡ σημασία τῶν ἱερῶν συμβόλων τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἡ περιφρονητική στάση τῶν κάθε λογῆς αἵρετικῶν ἀπέναντί τους. Εἰδικά γιά τίς ἱερές εἰκόνες συγκλήθηκε ἡ 7^η Οἰκουμενική Σύνοδος ὅπου θεσμοθετήθηκε ὀριστικά ἡ σημασία πού ἔχουν γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καί ὅτι ὅποιος ἀρνεῖται τήν τιμή πρός τίς ἅγιες εἰκόνες εἶναι αἵρετικός. Καί ὄχι μόνο αἵρετικός ἀλλά καί ὑπερασπιστής τοῦ Διαβόλου κατά τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό ἀφοῦ μέσα ἀπό τίς εἰκόνες δοξάζεται ὁ Θεός καί ὁ Διάβολος δέν τό θέλει αὐτό. Ἡ προσκύνηση τῶν εἰκόνων ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ τιμή στό ξύλο ἢ στό χρῶμα τῆς εἰκόνας. Ἀποδίδουμε τιμή πρός τό εἰκονιζόμενο πρόσωπο καί προσκυνοῦμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ πού ἀγίασε

τόν κάθε ἅγιο. Μέ ποιό δικαίωμα λοιπόν ἡ κάθε αἵρεση χαρακτηρίζει ὡς εἰδῶλα τίς εἰκόνες καί τίς πολεμαί; Ἡ μέ ποιό δικαίωμα κάποιοι αἵρετικοί πολεμοῦν τόν Τίμιο Σταυρό; Μόνοι τους πέφτουν στά ἀναθέματα τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί δέν συνιστᾷ καθόλου ἔλλειψη ἀγάπης τό νά τοὺς χαρακτηρίζουμε αἵρετικούς ὅπως ἰσχυρίζονται κάποιοι μοντέρνοι «θεολόγοι» καί κληρικοί. Τά ἱερά σύμβολα τῆς Ἐκκλησίας μας ἀποτελοῦν κεφαλαιώδη μέσα γιά τή σωτηρία μας. Δέν εἶναι ἀπλά ἀντικείμενα, οὔτε παιδικά παιχνίδια. Εἶναι ἐκεῖνα τά σωστικά μέσα γιά ἐμᾶς καί γιά τά ὅποια οἱ Ἱεροί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀγωνίστηκαν καί διώχτηκαν καί μέ τόν τρόπο αὐτό, ὑπερασπίστηκαν τήν ἴδια τήν Ἀγία μας Ἐκκλησία.

Γεράσιμος Ἀθανασίου

Ἀπόφοιτος Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ: 6977582800

CΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩC

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΠΑΤΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν

κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC ΠΑΤΡΩΝ

N. Βότση 34, Τηλ.: 2610-320.602, Fax: 2610-279.533 email: i-m-patron@otenet.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΕΚΔΟCΕΩΝ

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παλασταύρου

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Π. Κούλης, Ψηφιακές Εκτυπώσεις, email: paulkoulis@gmail.com